DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 20. Warszawa 24 października 1933 r. Rok XV

T R E Ś Ć:

SPRAWY OSOBOWE.

148.

Nr. P. U. 5/19/33 z dnia 5 października 1933 r. w sprawie wysokości zasiłku dla pracowników nieetatowych i próbnych odbywających ćwiczenia wojskowe.

Ustanowione w § 58 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 736 z 1932 r. i w § 47 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1933 r. Nr. P. U.II/158/9 o stosunku służbowym pracowników próbnych przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 5, poz. 38) zasiłki dla pracowników nieetatowych i próbnych w czasie odbywania ćwiczeń wojskowych w wysokości 75% lub 50% pobieranego przez nich wynagrodzenia należy obliczać u pracowników opłacanych według tabeli A od wynagrodzenia za wszystkie dni pracy w miesiącu, u pracowników zaś opłacanych według tabeli B, od wynagrodzenia za wszystkie dni kalendarzowe miesiąca, bez względu na faktycznie wyznaczoną liczbę dni pracy.

SPRAWY FINANSOWE:

149.

Nr. F. R. I/5/34 z dnia 5 października 1933 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień Przepisów dla Kas Stacyjnych P. K. P. (Nr. F. 5).

W Przepisach dla Kas Stacyjnych Polskich Kolei Państwowych (Nr. F. 5), obowiązujących od 1 kwietnia 1932 r. wprowadza się z natychmiastową ważnością następujące zmiany i uzupełnienia:

W części I. „Przepisy ogólne".

Na stronie 11 w wierszu 2 zgóry przed „trzecich" wpisać „i", w wierszu 10 zgóry skreślić „trzech" a wpisać „czterech". Na stronie 15 w § 6 skreślić, w całości treść punktu 3, a w miejsce skreślonej treści wpisać następującą: „W razie otrzymania pieniądza papierowego lub metalowego sfałszowanego, podrobionego lub budzącego wątpliwość co do jego autytentyczności, obowiązuje organy Kas Stacyjnych rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymaniu fał-

szywych znaków pieniężnych, ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 440 z dnia 31 maja 1932 r.

Obowiązujące w tych przypadkach paragrafy 7, 8 i 9 wymienionego rozporządzenia brzmią, jak następuje:

(§ 7) W razie zgłoszenia w jakiejkolwiek kasie państwowej, samorządowej lub w instytucji kredytowej, względnie w przedsiębiorstwie bankowem, znaku pieniężnego sfałszowanego, podrobionego lub budzącego wątpliwości co do jego autentyczności, znak taki winien być przez rzeczoną kasę lub instytucję zatrzymany. Urząd lub instytucja zatrzymująca znak pieniężny, winny wypełnić kwestjonarjusz z 4 odpisami, zawierający:

Nazwę i siedzibę urzędu lub instytucji kwestjonującej, liczbę porządkową kwestjonarjusza i datę;

b) imię, nazwisko okaziciela i dokładny adres jego zamieszkania;

c) opis zatrzymanego znaku pieniężnego (wartość nominalna, data emisji, serja i numer);

d) oświadczenie okaziciela co do źródła, z którego znak ten otrzymał;

e) podpis zatrzymującego znak pieniężny oraz podpis lub odcisk palca okaziciela.

Oryginał kwestjonarjusza z 1 odpisem i z zatrzymanym znakiem pieniężnym winien być niezwłocznie przesłany:

1) do Banku Polskiego (Oddział ekspertyz), o ile zatrzymany został bilet bankowy,

2) do Mennicy Państwowej, o ile zatrzymana została moneta.

Drugi odpis kwestjonarjusza winien być równocześnie przesłany właściwej jednostce Policji Państwowej (Komendant posterunku, Komendant powiatowy, Komendant miasta wydzielonego).

Trzeci odpis kwestjonarjusza pozostaje w instytucji, do której falsyfikat zgłoszono, czwarty odpis otrzymuje okaziciel, jako pokwitowanie.

(§ 8) Jeżeli na okaziciela pada wyraźne podejrzenie fałszowania, względnie rozmyślnego puszczania w obieg falsyfikatów, należy wezwać policję, która postępuje w myśl właściwych przepisów.

(§ 9) Bank Polski, względnie Mennica Państwowa, dokonywują niezwłocznie ekspertyzy zatrzymanego znaku pieniężnego przyczem w razie stwierdzenia:

a) autentyczności — przesyłają zatrzymany znak pieniężny wraz z orzeczeniem i kwestjonarjuszem do instytucji kwestjonującej, która ze swej strony zwraca go niezwłocz. osobie, u której znak ten został zatrzymany, oraz zawiadamia organa Palicji Państwowej (§ 7);

b) fałszerstwa lub podrobienia — przesyłają oryginał kwestjonarjusza z orzeczeniem i skasowanym falsyfikatem do Głównej Komendy Policji Państwowej (Centrala służby śledczej), zatrzymując dla siebie odpis kwestjonarjusza.

W części II. „Wpływy Kasy Stacyjnej".

Na stronie 21 w wierszu 17 i 18 zgóry zamiast „wypłacającemu" ma być „wpłacającemu".

Na stronie 24 w wierszu 14 i 15 zgóry po słowie „dowodów" skreślić przecinek.

Na stronie 28 w wierszu 12 zgóry zmienić cyfrę 5 na 7.

Na tej samej stronie we wskazówce skreślić słowa: „Kasjer . . . Kontroler . . ." oraz całe następne zdanie, zaczynające się od słowa: „oraz . . ." do „Dyrekcyjnej" włącznie*).

Na stronie 30 w wierszu 12 zgóry zamiast „Handlowemu" wpisać „Handlowo - Taryfowemu".

W części III. „Wypłaty Kasy Stacyjnej".

Na stronie 33 w wierszu 11 z dołu po słowie: „być" wpisać „natychmiast", w wierszu 10 z dołu po słowie: „pokwitowania" wstawić przecinek i wpisać następujące zdanie: „w razie zaś niewypłacenia wszystkich pozycyj z list płac"; w wierszu 9 i 10 z dołu po słowie: „najpóźniej" skreślić „czwartego", a wpisać „ósmego".

Na stronie 39 w wierszu 3 z góry przed słowem „Pokwitowania" wpisać „1", w wierszu 8 z góry skreślić od liter: „N. p. kwit". . . . . . do końca zdania, w wierszu 13 i 14 z dołu skreślić: „zleceniu wypłaty", a wpisać „niem".

Na stronie 42 we wskazówce skreślić słowa: „Kasjer . . . . Kontroler . . . . " oraz całe następne zdanie, zaczynające się od „oraz . . . . do „Dyrekcyjnej" *) włącznie. W wierszu 4 z dołu zamiast „misięcy" ma być „miesięcy".

Na stronie 46 w wierszu 12 z góry zamiast „zagranicznej" ma być „zagraniczne".

Na stronie 49 w wierszu 15 z dołu skreślić po słowie „złotych" kropkę i wstawić następujące zdanie: „względnie w Kasach Stacyjnych o małym obrocie do pełnych dziesiątek złotych". W wierszu 13 z dołu po cyfrze „4600" wstawić „lub 4620".

Na stronie 53 w wierszu 1 z góry skreślić cyfrę „8", a wpisać „9".

Na stronie 55 w wierszu 9 z góry po słowie „odbitki", wpisać „wykazów".

W części IV. „Księgowość Kas Stacyjnych".

Na stronie 55 w wierszu 11 zdołu zamiast „zasznurowane" ma być „zesznurowane".

Na stronie 57 w wierszu 15 zdołu „wzór Nr. XXII" objąć w nawias, w wierszu 9 i 10 zdołu zamiast „równowartościowych" ma być „równowartość" następnie przed słowem „walut" wpisać „obcych". Zdanie to otrzyma brzmienie następujące: „i równowartość obcych walut w złotych".

W części VI. „Rewizja Kas Stacyjnych".

Na stronie 62 po punkcie 7 wpisać nowe punkty 8 i 9 o następującej treści:

8. Na stwierdzone niedobory przy rewizji sprawozdań z obrotów Kasy Stacyjnej i z wpływów ubocznych, Wydział Finansowy wystawia zlecenie pobrania i przesyła je właściwej Kasie Stacyjnej do wykonania.

---

*) Zmienione rozp. M. K. Nr. F. R. I/5/3 z dnia 31.I. 1933 r.

9. Zlecenie pobrania nie reklamowane przed upływem 14 dni od daty jego wystawienia uważa się za bezsporne i powinno być wykonane.

Na stronie 65 w tytule i nagłówku zamiast „wykaz formularzy" i „nazwa formularza" ma być „wykaz wzorów" i „nazwa wzoru".

Na stronie 66 w ostatniej rubryce wzoru zamiast „Data przyjęcia i numer wykazu" ma być „Data przyjęcia i numer dowodu przesyłkowego".

Na stronie 74 w wierszu 2 zdołu zamiast „94" ma być „34".

Na stronie 95 w górnej części wzoru po lewej stronie wpisać „Kasa Stacyjna w . . . . . ".

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

150.

Nr. R. W. IV 158/36 z dnia 29 września 1933 r. w sprawie podstawiania na linjach wąskotorowych wagonów do naładowania i wyładowania na szlaku lub na punktach nietaryfowych.

Od dnia 1 listopada 1933 r. przy podstawianiu wagonów do naładowania i wyładowania na szlaku lub podstawiania w tymże celu wagonów na przystanki, ładownie i t. p. punkty nietaryfowe linij wąskotorowych należy stosować przepisy następujące:

(1) Podstawianie lub zabieranie wagonów może odbywać się tylko z pozwoleniem kierownictwa kolei wąskotorowej.

(2) Wagony podstawia się do miejsca na szlaku, gdzie nadawca lub odbiorca dzierżawi składowisko kolejowe; tylko w wyjątkowych przypadkach Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych lub upoważnione przez Dyrekcje O. K. P. Kierownictwa Kolejowe mogą pozwolić na podstawianie wagonów bez wymagania wydzierżawienia składowiska.

(3) Podstawianie wagonów jest uzależnione od poprzedniego podpisania przez nadawcę lub odbiorcę zobowiązania według podanego niżej wzoru i powinno odbywać się na warunkach w tem zobowiązaniu wskazanych.

ZOBOWIĄZANIE.

Ja niżej podpisany . . . .
zamieszkały w . . . .
działający w imieniu własnym i na rzecz . . .
zamieszkałego / mającego siedzibę w . . . .
na mocy pełnomocnictwa zeznanego przed notarjuszem . . . .
w dniu . . . . . . i wciągniętego do repertorjum notarjalnego za rok . . .
pod Nr. . . . . . obowiązuję się przy podstawianiu dla . . . . wagonów
do punktu, położonego przy . . . . km. szlaku . . . . . . kolei wąskotorowej . .
. . . . . do naładowania lub wyładowania, całkowicie podporządkować się i ściśle przestrzegać niżej podane ogólne warunki podstawiania i zabierania wagonów do punktów i od punktów, położonych na szlakach otwartych do ruchu:

1) Kolej podstawia wagony do naładowania lub wyładowania na szlaku na podstawie poprzedniego zamówienia w urzędzie stacyjnym stacji . . . .

2) Za podstawienie wagonów kolej pobiera opłaty w wysokości określonej niżej w p. 15.

3) Osoba żądająca podstawienia wagonu obowiązana jest jednocześnie złożyć na stacji podstawiającej wagony kaucję na zabezpieczenie należności za podstawienie wagonu, na co kolej wydaje wpłacającemu odpowiednie pokwitowanie, a następnie, po dokonaniu naładowania wagonu i dalszego wysłania jako przesyłki wagonowej lub po dokonaniu wyładowania wagonu na szlaku, przeprowadza ostateczne obliczenie należności i rozlicza się z kontrahentem za zwrotem wymienionego wyżej kwitu.

Przy zamawianiu podstawienia wagonu na szlak dla wyładowania zamawiający powinien okazać wykupiony list przewozowy na przesyłkę, nadesłaną w tym wagonie.

4) Kaucja, służąca do zabezpieczenia zwrotu kosztów podstawiania wagonów, poniesionych przez kolej, składa się z kwot obliczonych w wysokości:

a) opłaty za przewiezienie wagonów na odległość od osi stacji podstawiającej wagony, do miejsca naładowania lub wyładowania na szlaku, zaokrągloną do całych kilometrów, licząc za przewiezienie ładunku wagi 50 tonn według stawki VI kl. przesyłek zwyczajnych wagonowych, wskazanych w Taryfie Towarowej Polskich Kolei Wąskotorowych; a na linjach Górnośląskiej kolei wąskotorowej — za przesyłkę towarową, wagi 80 ton, obliczonej na zasadach, wskazanych w Taryfie Towarowej Górnośląskiej Kolei Wąskotorowej.

b) opłaty 10 zł. za postój pociągu towarowego, jeżeli wyładowanie lub naładowanie wagonów ma być dokonane podczas postoju pociągu;

c) opłat wskazanych w p. 15 pod c) i d), jeżeli podstawianie lub zabieranie wagonów ma odbyć się parowozem, specjalnie do tego użytym, stacji podstawiającej lub parowozem sprowadzonym z innej stacji;

d) na linjach Górnośląskiej Kolei wąskotorowej — opłaty za podstawienie wagonu, wskazanej w Taryfie Towarowej Górnośląskiej Kolei Wąskotorowej, część II, A. X.

5) Kolej niema obowiązku zawiadamiać zamawiającego o dokonanem podstawieniu wagonów na właściwy punkt szlaku, lecz na żądanie zamawiającego jest obowiązana udzielić mu informacji posiadanej w danej chwili co do przewidywanego czasu podstawienia wagonów.

6) Naładowanie lub wyładowanie wagonów powinno być dokonane w przeciągu czasu ustanowionego przez kolej i podanego do wiadomości osobie, dla której będą wagony na szlaku podstawione. Po upływie ustanowionego terminu kolej ma prawo zabrać wagony ze szlaku nawet i w tym przypadku,

gdyby ładowanie lub wyładowanie nie było wykonywane wcale lub też zostało dokonane tylko częściowo, a nadawca lub odbiorca obowiązany jest uiścić opłatę przewidzianą w taryfie za przetrzymanie wagonu (postojowe), jeżeli przetrzymanie takie było, oraz opłaty wskazane w p. 4 pod a) i w p. 15 poz. b), c) i d).

Te same zasady stosuje się w razie zwrócenia przez zamawiającego wagonów, podstawionych dla naładowania, w stanie próżnym lub zwrócenia wagonów ładownych bez wyładowania.

7) Na przesyłki załadowane na szlaku i przeznaczone do dalszego transportowania powinien nadawca dostarczyć listy przewozowe wraz z innemi dokumentami do st. . . . . do której wagony będą dostarczone ze szlaku, przed nadejściem do niej wagonów z temi przesyłkami lub najpóźniej równocześnie.

8) Za miejsce zawarcia umowy o dalsze przewiezienie przesyłki naładowanej na szlaku, uważa się stację taryfową . . . ., do której wagon z tą przesyłką został dostarczony.

9) Wagony podstawione na szlaku z przesyłkami do wyładowania nie mogą być po wyładowaniu użyte przez nadawcę do ładowania bez zgody kolei.

10) Wagon naładowany na szlaku tylko częściowo nadawca może wyzyskać i doładować na stacji . . . . do której wagon zostanie dostarczony ze szlaku; jeżeli przytem doładowanie na stacji nie zostanie dokonane w terminie ustalonym w taryfie, kolej pobiera, po upływie terminu, opłatę za przetrzymanie wagonu w wysokości, określonej w taryfie.

11) Nadawcy przysługuje prawo wyładowania na stacji . . . . do której wagon zostanie dostarczony ze szlaku, wagonu, załadowanego na szlaku tylko częściowo; w tym przypadku nadawca powinien uskutecznić wyładowanie wagonu w terminie ustalonym w taryfie, w razie zaś przekroczenia tego terminu obowiązany jest uiścić opłatę za przetrzymanie wagonu, w wysokości określonej w taryfie.

12) Jeżeli po dostarczeniu na stację wagonu częściowo tylko naładowanego na szlaku nadawca ani wagonu nie doładuje, ani zupełnie go nie wyładuje, kolej ma prawo wyładować wagon na koszt i ryzyko nadawcy.

Wyładowany towar kolej wydaje nadawcy po uiszczeniu przez niego opłat dodatkowych:

a) za przetrzymanie wagonu, za czas dostarczenia wagonu ze szlaku do chwili ukończenia wyładowania przez kolej, najwyżej jednak za jedną dobę,
b) za wyładowanie środkami kolei;
c) składowego za czas od chwili wyładowania towaru z wagonu do chwili zabrania towaru przez nadawcę.

13) Wagon podstawiony na szlaku do wyładowania i zwrócony ze szlaku niewyładowany odbiorca może wyładować na stacji, do której wagon został zwrócony ze szlaku, przyczem obowiązany jest uiścić kolei opłatę za przetrzymanie wagonu, za czas od chwili jego powrotu ze szlaku do chwili ukończenia wyładunku. Jeżeli odbiorca nie przystąpi do wyładowania w ciągu 24 godzin, licząc od chwili powrotu wagonu ze szlaku, to kolej ma prawo wyładować towar na koszt i ryzyko odbiorcy i pobrać postojowe, wynikłe z tego powodu oraz za wyładunek środkami kolei i narosłe składowe.

14) W wypadku zwłoki w odbiorze towarów wyładowanych stosownie do p. 12 i p. 13, kolej postępuje w sposób przewidziany w Przepisach Przewozowych P. K. Ż.

15) Przy podstawianiu wagonów na przystanki, ładownie lub inne punkty nietaryfowe na szlaku, pociągiem przechodzącym lub parowozem specjalnie do tego użytym, kolej pobiera:

a) opłatę za przewiezienie ładunku linjami wąskotorowemi, obliczoną według stawek odpowiedniej klasy przesyłek wagonowych, wskazanych w Taryfie Towarowej Polskich Kolei Wąskotorowych, za odległość od miejsca naładowania do miejsca przeznaczenia (lub stacji stycznej, przy przesyłaniu ładunku w komunikacji bezpośredniej), na zasadach przewidzianych dla przesyłek wagonowych, wyszczególnionych w postanowieniach taryfowych Cz. II. T. T. P. K. W. lub też w Taryfie Tow. Górnośląskiej Kolei Wąskotorowej.

   Część tej opłaty, przypadająca za odległość przewiezienia przesyłki na podstawie listu przewozowego, może być przekazana do zapłacenia na odbiorcę, zgodnie z obowiązującemi przepisami taryfowemi. Na linjach Górnośląskiej Kolei wąskotorowej, oprócz wskazanej wyżej opłaty za przewiezienie ładunku, pobiera się również opłatę za podstawienie wagonu, wskazaną w Taryfie Tow. G. K. W., część II, A, X.;
b) opłatę za postój pociągu towarowego, jeżeli za zgodą kolei naładowywanie lub wyładowywanie wagonów odbywa się podczas postoju pociągu, którym wagony zostały dostarczone i którym zaraz po dokonaniu naładowania lub wyładowania będą zabrane, w wysokości 10 zł. za pierwszą rozpoczętą godzinę i po 2 zł. 50 gr. za każdy następny zaczęty kwadrans;
c) przy podstawianiu wagonów na szlaku lub zabierania ze szlaku nie pociągiem, a parowozem, specjalnie do tego użytym, pobiera się oprócz opłaty wskazanej pod a) i liczonej w tym przypadku najmniej za 30 tonn ładunku, również opłatę za użycie parowozu i postój jego w wysokości 20 zł. za pierwsze 2 godziny i po 2 zł. 50 gr. za każdy rozpoczęty kwadrans po upływie tych 2 godzin, licząc od chwili wyjścia parowozu ze stacji podstawiającej wagony do chwili powrotu jego na stację; jeżeli do podstawienia wagonów na szlaku lub zabrania ze szlaku będzie użyty parowóz, oczekujący w stanie czynnym na stacji końcowej na zabranie pociągu powrotnego lub parowóz wzięty zaraz po doprowadzeniu pociągu do stacji przeznaczenia, opłata za użycie i postój na szlaku tego parowozu pobiera się za czas zużyty, najmniej za 1 godzinę;

d) jeżeli w przypadku wskazanym pod c) użyto parowozu specjalnie sprowadzonego do stacji podstawiającej wagony na szlak, pobiera się za przebieg sprowadzonego parowozu po 1 zł. od kilometra, licząc za odległość od stacji wyjścia parowozu do stacji podstawiającej wagony, lub zabierającej je, i za przebieg powrotny od stacji, do której wagony ze szlaku zostały zabrane, do stacji macierzystej parowozu;

e) kolej nie pobiera opłat wskazanych wyżej pod c) i d) za tę odległość przebiegu parowozu, na której on będzie wyzyskany do innych przewozów conajmniej w 50% siły pociągowej na danym odcinku;

f) w razie użycia parowozu dla kilku klijentów opłaty wskazane pod c) i d) pobiera się tylko raz i dzieli się je w stosunku do ilości wagonów między wszystkich klijentów, których wagony objęte są danem podstawianiem;

g) przy obliczaniu opłat wskazanych pod a) i d) bierze się odległość od osi stacji do punktu podstawienia, obliczoną w kilometrach, przyczem niepełny kilometr przyjmuje się za cały.

16) Kolej nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności za niedostarczenie na szlak zamówionych wagonów.

17) Kolej tylko wówczas odpowiada za szkody na towarze, powstałe podczas przewożenia przesyłek, dokonywanego na podstawie niniejszego zobowiązania, jeżeli nadawca lub odbiorca udowodni, że szkoda powstała z winy kolei.

18) Nadawca lub też odbiorca ma prawo plombowania wagonów swojemi plombami, zakładania na wagony kłódek lub wyznaczania własnych dozorców do ochrony przesyłek podczas przewożenia ze stacji na szlak lub w kierunku odwrotnym.

19) Za przejazd dozorców lub robotników, wyznaczonych do ładowania lub wyładowania towarów na szlaku, kolej pobiera opłatę taryfową w wysokości połowy ceny biletu klasy III za odległość przejechaną.

20) Za uszkodzenie urządzeń kolejowych, powstałe na szlaku przy ładowaniu lub wyładowaniu, odpowiada osoba, dla której podstawiono wagony, o ile nie udowodni, że uszkodzenie powstało z winy kolei.

21) Osoba, dla której wagony zostały podstawione na szlak, jest całkowicie odpowiedzialna za szkody i straty, jakie wynikną dla jej pracowników, zajętych na szlaku czynnościami ładowania lub wyładowywania.

22) Kolej pobiera dodatkową opłatę na częściowe pokrycie kosztów utrzymania ładowni i innych t. p. punktów nietaryfowych, utrzymywanych przez kolej, a służących do specjalnych potrzeb poszczególnych osób, w rozmiarze 1 zł. od wagonu, podstawionego na takie punkty.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia odwołuje się rozporządzenie Nr. IV. 4598/W/28 z dnia 5 lipca 1928 r., wydane w sprawie podawania na linjach wąskotorowych wagonów na szlaki i wogóle punkty nietaryfowe.

ZAWIADOMIENIE.

W części B/4 „Inne sprawy Kolejowe" Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 64, poz. 500 z dnia 30 września 1933 r. ogłoszono rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1933 r. Nr. R. O. II. 50/18 w sprawie przedłużenia terminu wprowadzenia w życie „Przepisów ruchu na kolejach znaczenia ogólnego".

Nr. R. O. II. 50/B.

SPROSTOWANIE BŁĘDU.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 9 z dnia 21 maja 1933 r., poz. 78 w § 2 punkt 9. powinien brzmieć „9) **w Warszawie:** dla Wisły od ujścia Radomki do ujścia Bugu i dla Pilicy poniżej miejscowości Koniecpola".

Nr. O. Or. IV/161/7.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 66406 24 X.33. 8 600.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

wego pobory czasu [illegible], klasy III [illegible] odległość przebiegu.

20) Za uszkodzenie wagonów lewatorowych, powstałe na składzie przy ładowaniu lub wyładowaniu, odpowiada osoba, dla której podstawiono wagon, o ile nie udowodni, że uszkodzenie powstało z winy kolei.

21) Osoba, dla której wagony zostały podstawione na składzie, jest całkowicie odpowiedzialna za szkody i straty, jakie wynikną dla kolei przez wózki, zostałych na składzie przy czynnościach ładowania lub wyładowania.

22) Koleje pobierać mogą dodatkową opłatę na częściowe pokrycie kosztów utrzymania ładowni i urządzeń i. t. d. punktów wielotorowych, wyszczególnionych przez kolej w aktach do specjalnych potrzeb poszczególnych osób, w rozmiarze 1.—zł. od wagonu podstawionego na takie punkty.

23) Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uchylone zostaje rozporządzenie Nr. IV. 4395/W/28 z dnia 3 lipca 1928 r., wydane w sprawie podstawiania na bocznice wąskotorowych wagonów na szlaki i wzdłuż punktu kolejowego.

ZAWIADOMIENIE.

W numerze 84 „Gazety Kolejowej" Dz. Urz. Tarył i Zarządzeń Kolejowych Nr. 64, poz. 500 z dnia 27 września 1933 r. ogłoszono rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1933 r. Nr. R. 5. II. 3028 w sprawie przedłużenia terminu wprowadzenia w życie „Przepisów służbowych dla kolei znaczenia ogólnego".

N. K. O. 2. R.

SPROSTOWANIE BŁĘDU.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 9 z dnia 27 maja 1933 r., poz. 78 w § 2 ust. 1 powinien brzmieć: „1) w Warszawie dla Wisły od ujścia Narwi aż do ujścia Bugu i dla Pilicy poniżej ujścia rzeki Korabiewki".

N. O. O. IV/5617

[illegible] w przypadku wskazanym punktem wszy- [illegible] łącznie względnie powiadomionego do [illegible] wiadomości należą do kolei, pod- [illegible] w tą czynność odpowiadającego pod- [illegible] do 1 zł. od kilometra, licząc od [illegible] w stacji wyjścia wagonem do [illegible] podstawienia wagonu lub z powrotem [illegible] od miejsca podstawienia do stacji, do której wagony ze składu zostały odstawione [illegible] postawiony

[illegible] wymienionych wyżej [illegible] przed wjazdem na bocznicę lub ładownię [illegible] wypadków zaś [illegible] w 2 [illegible] ładowni i za [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] w wysokości 1 zł. od wagonu [illegible]

[illegible] od każdego wagonu [illegible] i wyładunku [illegible]

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

[illegible] Nr [illegible]

[illegible]